

Srebrni Majnik, Božič Posrednik
25 let
Srebrna sreča naša je. Simona Petla Božič
na 23 obdobjih molitvene skupine
Sreča Nizozemca

Rafael

SLOVENSKO DUŠNO PASTIRSTVO V AVSTRALJI

SLOVENSKI MISIJON V SYDNEYU:

p. Darko Žnidaršič, OFM,
311-313 Merrylands Road,
Merrylands NSW 2160

Poštne pošiljke na: PO BOX 280,
Merrylands NSW 2160

(02) 9637 7147 Fax (02) 9682 7692

Email: darko.znidarsic@parracatholic.org;
slomission.sydney@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-sydney.htm

SLOVENSKI MISIJON V MELBOURNU:

p. Simon Peter Brelec OFM,
p. David Šrumpf OFM

19 A'Beckett st., Kew VIC, 3101.
(03)9853 7787

Email: p.simonpeter@gmail.com

p.david.ofm@gmail.com;

slomission.melbourne@gmail.com

Poštne pošiljke na PO Box 197, Kew VIC 3101.

Isti naslov za uredništvo »MISLI«

E-mail: slomission.misli@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-melbourne.htm

SLOVENSKI MISIJON V ADELAIDI:

p. David Šrumpf OFM

Holy Family Slovenian Mission, 47 Young Ave.,
West Hindmarsh, SA 5007

Poštne pošiljke na: PO Box 156, Welland, SA 5007

Za telefonski pogovor prosimo, pokličite v
Melbourne - Kew na zgornje številke.

(08) 8121 3869, (08) 8346 9674

Email: slomission.adelaide@gmail.com

www.glasslovenije.com.au/versko-adelaide.htm

Zahvaljujemo se vsem, ki ste pomagali pri izdaji nove številke »Rafaela«.

Hvala tudi vsem, ki ste ali še boste dali svoj dar slovenski cerkvi sv. Rafaela,
kot pomoč za vzdrževanje cerkve in dvorane.

Hvala vsem sponzorjem, ki so omogočili zrebanje.

IZ VSEBINE TE ŠTEVILKE

- 3 Sinoda o sinodalnosti
- 7 What is the Synod 2021-2023?
- 9 Spominjamo se - Rafael pred 50 leti (p. Valerijan Jenko OFM)
- 12 Spomini p. Lovrenca Anžela
- 15 Lanski zlatomašnik p. Tomaž Menart
- 17 Nepozabne polnočnice (Danica Petrič)
- 18 Prejem zakramentov; Naši pokojni
- 21 + Jože Modrijančič (p. Darko Žnidaršič OFM)
- 22 Jožko Kragelj, Od postaje do postaje
- 26 Advent in Božič 2022
- 27 Štefanovanje 2022
- 28 Blaženi papež Janez Pavel I.
- 29 Novomašnik Georges B. Tadourian (p. Darko Žnidaršič OFM)
- 30 Dobra volja naj velja!
- 31 Oglasi; božično voščilo
- 32 Lanska zlatomašnika (2021)

Slika zgoraj:

Srebrnomašni jubilej p. Simona Petra Berleca in 33-letnica naše molitvene skupine Srca Jezusovega v Merrylandsu, 8.12.2022.

Slika spodaj:

Sprejem novomašnika g. Georgesa Tadouriana iz melkitske župnije sv. Elija, ki začasno gostuje v naši cerkvi. 28.8.2022.

SINODA O SINODALNOSTI

Lansko leto, v nedeljo, 10. oktobra 2021, je papež Frančišek začel sinodo o sinodalnosti v Cerkvi.

Cerkev je shod vernikov, ki so zbrani ob Kristusovem oltarju. Člani Cerkve postanemo pri sv. krstu. V latinskem jeziku se je za to skupnost uveljavila beseda "ecclesia" (grško "ekkaleo" - "kličem skupaj"). Podoben pomen ima beseda sinoda, ki prihaja iz grške besede "synodos" in pomeni zborovanje. V cerkvenem besednem zakladu se je beseda "sinoda" uveljavila za zborovanje škofov, kadar je bilo to zborovanje krajevno ali področno.

Kadar pa so na zborovanju sodelovali škofje z vsega sveta in so razpravljali o vsebinah, ki so bile pomembne za vso Cerkev, takrat so to zborovanje poimenovali latinsko "concilium" (koncil). V zgodovini Cerkve imamo več cerkvenih zborov, zadnji je bil 2. vatikanski koncil (1962 do 1965). Po posameznih deželah pa so sklicali številne sinode. Papež Pavel VI. je ustanovil škofovsko sinodo kot redno obliko zborovanja škofov vsakih nekaj let.

Sinodalnost, o kateri razmišlja papež Frančišek, izhaja iz vsebinskega pomena besede sinoda. Grška beseda "synodos" je namreč sestavljena iz dveh besed: "syn" ("skupaj") in "hodos" ("hoditi, potovati").

Papež Frančišek nas hoče spodbuditi k zavedanju, naj sinoda ne bo le stvar škofov, pač pa naj bo način življenja Cerkve, kjer vsi hodimo skupaj, smo na isti poti. To razodeva tudi geslo sinode: "ZA SINODALNO CERKEV": občestvo, sodelovanje, poslanstvo in logotip (simbol).

LOGOTIP: Mogočno drevo, ki hkrati ponazarja Kristusov križ in Svetega Duha, nosi evharistijo, ki sije kot sonce. Petnajst ljudi, ki so upodobljeni v različnih barvah, pa predstavlja Božje ljudstvo vseh stanov in rodov: ženske, moške, otroke, mlade, starejše, samske, poročene, ovdovele, zdrave, bolne, laike, posvečene osebe... Škof in sestra redovnica ne hodita pred ljudmi, temveč gredo skupaj. Vsi smo Cerkev in skupaj smo na poti. Na čelu hodijo mladi, ki nas spominjajo na Jezusove besede: "Slavim te, Oče, Gospod neba in zemlje, ker si to prikril modrim in razumnim, razodel pa malim" (Mt 11,25).

Prizadevanje za sodelovanje, poslušanje drugega, življenje v skupnosti (občestvo), prepoznavanje svojega poslanstva in odgovornosti se začneja »na terenu«, v posameznih škofijah in župnijah, kjer smo vsi poklicani k sodelovanju. To je tudi posebnost te sinode, da želi potekati »od spodaj navzgor«. Primeri iz zgodovine nam kažejo, da edino takšna pot vodi v resnično prenovo. Zato za uspeh sinode molimo starodavno in vedno aktualno molitev k Svetemu Duhu:

Pred Teboj smo, Sveti Duh, ko smo zbrani v Tvojem imenu.
Samo ti nas vodi, bodi doma v naših srcih;
pokaži nam pot, po kateri naj gremo, in kako naj hodimo po njej.
Šibki smo in grešni; ne dopusti, da bi širili nered.
Ne dopusti, da bi nas nevednost vodila po napačni poti

ali, da bi pristranskost vplivala na naša dejanja.

Daj, da v Tebi najdemo svojo edinost,

da bomo lahko skupaj hodili večnemu življenju naproti

in se ne bomo oddaljili od poti resnice in od pravičnosti.

Vse to prosimo Tebe, ki deluješ na vsakem kraju in v vsakem času,

v občestvu z Očetom in Sinom na vekov veke. Amen.

SINODA IN NJEN NAMEN

Najprej povejmo, da namen sinode ni pisanje novih dokumentov, temveč navduševanje soljudi, da začnemo sanjati, iskati, načrtovati, v kakšno Cerkev smo poklicani, da prebudimo upanje in zaupanje, da ozdravimo rane, stkemo nove in globlje vezi, da se učimo drug od drugega, gradimo mostove, razsvetljujemo razum, da ogrejemo srca in da okrepimo roke za naše skupno poslanstvo (prim. Pripravljalni dokument (PD), 32).

Ob 50-letnici ustanovitve škofovske sinode oktobra 2015 je papež Frančišek poudaril: "Svet, v katerem živimo in smo ga poklicani ljubiti in mu služiti, kljub nasprotjem, ki vladajo v njem, izziva Cerkev, da okrepi sodelovanje na vseh področjih svojega poslanstva. - Vsak krščeni naj se čuti vključenega v cerkveno in družbeno preobrazbo, ki ju tako zelo potrebujemo. Ta preobrazba zahteva osebno in občestveno spreobrnjenje, da bomo na stvari gledali tako, kot jih vidi Bog." Aprila lani je papež razglasil sinodalno pot vsega Božjega ljudstva, ki smo jo začeli oktobra 2021 v vsaki krajevni Cerkvi in bo svoj vrh dosegla s splošnim zasedanjem škofovske sinode oktobra 2023.

SINODA ZA SINODALNO CERKEV

Sinoda o sinodalnosti 2021-2023 poteka najprej na krajevni ravni v škofijah, župnijah in cerkvenih skupnostih po vsem svetu. Glavni namen je poslušanje različnih glasov na terenu, da vsakdo lahko kaj prispeva v posvetovanju vesoljne Cerkve. Smernice za prvo fazo so objavljene v Pripravljalnem dokumentu in v dokumentu "Vademecum".

Papež Frančišek vabi vso Cerkev k premišljevanju o odločilni tematiki za njeno življenje in poslanstvo. "Prav pot sinodalnosti je tista, h kateri Bog vabi Cerkev tretjega tisočletja." Po sledih prenove Cerkve, ki jo je predlagal drugi vatikanski koncil, je ta skupna hoja hkrati dar in naloga. (...)

Vse Božje ljudstvo je po krstu soudeleženo pri skupnem dostjanstvu in poklicu. V moči krsta smo vsi poklicani, da dejavno sodelujemo v življenju Cerkve: v župnijah, v majhnih krščanskih skupnostih, v laičkih gibanjih, v redovnih skupnostih in v drugih oblikah občestva smo žene in možje, mladi in starejši povabljeni, da se med seboj poslušamo, da bi slišali spodbude Svetega Duha, ki prihaja, da usmerja naša človeška prizadevanja, oživlja in poživlja Cerkev ter nas vodi v globlje občestvo v smeri našega poslanstva v svetu. Medtem, ko Cerkev stopa na sinodalno pot, moramo vložiti vse svoje moči, da se ukoreninimo v izkušnjah pristnega poslušanja in razločevanja ter postanemo Cerkev, kakršno želi Bog.

Cerkev prepozna, da je sinodalnost sestavni del njene narave. Sinodalnost Cerkve izražajo ekumenski koncili, škofovske in škofijske sinode, škofijski in župnijski sveti. Seveda pa sinodalna Cerkev ni zahteva, ki bi bila omejena na obstoječe institucije. Sinodalnost namreč ni dogodek ali slogan, temveč življenje poslanstva Cerkve v svetu.

Poslanstvo Cerkve zahteva, da celotno Božje ljudstvo hodi skupaj in da vsak član Cerkve izpolni svojo temeljno vlogo v edinosti skupaj z drugimi. Sinodalna Cerkev hodi v občestvu, da izpolni skupno poslanstvo v sodelovanju vsakega od njenih članov. Cilj sinodalnega procesa ni oblikovanje enkratne izkušnje, temveč, da celotnemu Božjemu ljudstvu ponudi priložnost skupnega razločevanja o tem, kako bomo nadaljevali pot, ki nas bo dolgoročno vodila, da postanemo bolj sinodalna Cerkev.

V tej luči je cilj te nove sinode, da skupaj kot celotno Božje ljudstvo poslušamo, kar Sveti Duh govori Cerkvi. To delamo tako, da skupaj prisluhnemo Božji besedi v Svetem pismu in živem izročilu Cerkve, poslušamo drug drugega, posebej tiste, ki so na obrobju, in tako razločujemo znamenja časa. Dejansko je cilj celotnega sinodalnega procesa spodbujanje žive izkušnje razločevanja, sodelovanja in soodgovornosti, pri čemer imamo možnost skupnega zbiranja raznovrstnih darov, ki so usmerjeni v poslanstvo Cerkve v svetu.

"DA BI BILI VSI ENO" (Jn 17,21)

Ko je papež Frančišek v soboto, 9. oktobra 2021, nagovoril zbrane ob odprtju sinode v sinodalni dvorani v Vatikanu, je dejal: "To sinodo živimo v duhu molitve, s katero je Jezus prosil Očeta za svoje: 'Da bi bili vsi eno' (Jn 17,21). K temu smo poklicani: k enosti, k občestvu, k bratstvu, ki izhaja iz tega, da čutimo, da nas objema edina Božja ljubezen. Vsi, brez razlik, in posebej mi, pastirji, moramo, kakor je zapisal sv. Ciprijan, 'ohranjati in trdno zagovarjati to enost, zlasti mi, škofje, ki vodimo Cerkev, da bi pokazali, da je tudi škofovstvo eno samo in nedeljeno' (De Ecclesiae Catholicae Unitate, 5). V edinem Božjem ljudstvu zato hodimo skupaj, da bi imeli izkušnjo Cerkve, ki prejema in živi dar enosti in se odpira glasu Duha."

Papež v okrožnici Veselje evangelija (Evangelii Gaudium) izpostavlja sinodalnost kot "nujni pogoj, da bi mogli Cerkvi dati prenovljen misijonarski polet."

"Da bi mogli v resnici hoditi skupaj in bi tako postajali vedno bolj ena sama Cerkev, eno samo Božje ljudstvo, je potrebno, da v središče postavimo poslušanje: poslušanje Božjega ljudstva, poslušanje pastirjev, poslušanje rimskega škofa. Samo tako se bo sinodalni način lahko začel in samo tako je 'kolegialnost v službi sinodalnosti' (kardinal Czerny).

Ker živimo v času parlamentarizma, v katerem vedno znova stopa v ospredje demokracija kot eden najpomembnejših gradnikov svobode in dostojanstva posameznika, nas to lahko zavede, da bomo tudi sinodalno pot začeli razumevati v tem duhu. V tem primeru bi se naša razmišljanja in srečanja spremenila v analize stanja, izmenjavo idej, v iskanje in predlaganje rešitev. Vse to bi se dogajalo na zgolj človeški ravni. Začeli bi načrtovati in zagovarjati to, kar nam je všeč, ne glede na to, ali je to v skladu z naukom Cerkve ali ne.

Zato papež Frančišek v nagovoru ob začetku sinode opozarja, da 'naša sinodalna prizadevanja ne smejo zapasti intelektualizmu, abstraktnosti, ko bi šla stvarnost v eno smer, naša razmišljanja pa v drugo..., kjer ostanemo površinski in posvetni ter na koncu zapademo v običajne nerodovitne in strankarske opredelitve ter se odmaknemo od stvarnosti svetega Božjega ljudstva, od konkretnega življenja skupnosti'.

Dragi bratje in sestre, kako bomo stopil na to sinodalno pot? Kot je bilo rečeno, bomo najprej poslušali. Vendar nas poslušanje ne sme oviti v varnost skupine, v kateri se dobro počutimo. To bi bilo zgolj poslušanje že znanega. Sinodalno poslušanje nas mora

odpreti navzven. Najprej moramo začeti poslušati Boga, saj smo njegovo ljudstvo. Kristusova Cerkev smo. On je naš pastir in mi smo njegovi. Zato morajo biti naša ušesa in srca naravnana najprej na Božjo besedo, ki nam jo sinodalni dokumenti predlagajo v branje in poslušanje. **Poslušanje Božje besede mora postati molitev, ne toliko molitev, v katerem mi Bogu pripovedujemo svoje želje, kot je bilo rečeno zgoraj, ampak molitev, v kateri srce odpremo Bogu in njegovi ljubezni. V molitvi si moramo z vso resnostjo postaviti vprašanje: Kaj Bog želi za nas, za svojo Cerkev, ki živi v naši škofiji, v naši župniji, v moji družini?** 'H katerim korakom nas vodi Sveti Duh, da bi v skupni hoji na sinodalni poti rasli?' (Pripravljalni dokument, 26)

Iz te odprtosti za Boga in njegovo voljo se bomo odprli drug drugemu v pripravljenosti slišati, kaj po tebi Duh govori naši Cerkvi. Pri tem smo povabljeni, da govorimo svobodno in spoštljivo. Odpovedati se moramo všečnim besedam in prizadevanjem za doseganje ciljev, ki bi bili meni všeč. Kar povem, povem iz poslušanja Božje besede in iz molitve, in kar pove drugi, poslušam ravno tako iz Božje besede in molitve. Drug drugemu bomo razodevali, kaj v Duhu spoznavamo kot pot, po kateri moramo hoditi, da bi postajali vedno bolj Kristusovi, vedno bolj njegova Cerkev. Prav zato bomo ves čas sinode posamezno in skupaj molili molitev k Svetemu Duhu za sinodo.

To bo tudi pot, na kateri se bomo neprestano učili. Na sinodalno pot ne stopamo z vnaprej izdelanimi rešitvami. To bi pomenilo v samem izhodišču zgrešiti ne samo cilj, ampak tudi pot.

Naj to razmišljanje zaključim z mislijo p. Yvesa Congarja: **'Ni potrebno narediti druge Cerkve, potrebno je narediti Cerkev, ki bo drugačna.'** In kako si sam predstavljam Cerkev, ki bo drugačna? Tako, da bo vsak, ko bo slišal besedo Cerkev, pomislil nase in ne na nekaj zunaj sebe. Ko bomo mi vsi postali Cerkev. Ko bo vsak samega sebe doživljal kot živega in dejavnega, kot nenadomestljivega člana skrivnostnega Kristusovega telesa, ki živi v naših družinah, župnijah in v vesoljni Cerkvi. (...) Da bi se zavedali svojega krsta in s tem svoje vključenosti v občestvo Cerkve. (...)

Mariji, ki je v uri Jezusovega poveličanja stala pod križem, Mariji, ki je skupaj z apostoli molila za prihod Svetega Duha, izročam tudi našo sinodalno pot" (msgr. Stanislav Zore, nadškof metropolit, v homiliji ob začetku sinode, Ljubljana - Sv. Nikolaj (stolnica), 17.10.2021).

p. Darko Žnidaršič OFM

(Viri: www.katoliska-cerkev.si; Naša župnija, glasilo župnije Ig: www.zupnija-ig.rkc.si; Cerkevni glasnik župnije Tržič, november 2021, 2-3 (www.zupnija-trzic.rkc.si))

WHAT IS THE SYNOD 2021-2023?

1. WHAT IS SYNODALITY?

Synodality denotes the particular style that qualifies the life and mission of the Church, expressing her nature as the People of God journeying together and gathering in assembly, summoned by the Lord Jesus in the power of the Holy Spirit to proclaim the Gospel. Synodality ought to be expressed in the Church's ordinary way of living and working.

Synodality, in this perspective, is much more than the celebration of ecclesial meetings and Bishops' assemblies, or a matter of simple internal administration within the Church; it is the specific *modus vivendi et operandi* of the Church, the People of God, which reveals and gives substance to her being as communion when all her members journey together, gather in assembly and take an active part in her evangelizing mission.

2. WHAT IS THE AIM OF THIS SYNOD?

This Synod is intended as a Synodal Process. The aim of this synodal process is not to provide a temporary or one-time experience of synodality, but rather to provide an opportunity for the entire People of God to discern together how to move forward on the path towards being a more synodal Church in the long-term.

A basic question prompts and guides us: How does this journeying together allow the Church to proclaim the Gospel in accordance with the mission entrusted to Her; and what steps does the Spirit invite us to take in order to grow as a synodal Church?

"We recall that the purpose of the Synod is not to produce documents, but to plant dreams, draw forth prophecies and visions, allow hope to flourish, inspire trust, bind up wounds, weave together relationships, awaken a dawn of hope, learn from one another and create a bright resourcefulness that will enlighten minds, warm hearts, give strength to our hands."

3. THE THEME OF THIS SYNOD

A. Communion

The communion we share finds its deepest roots in the love and unity of the Trinity. Together, we are inspired by listening to the Word of God, through the living Tradition of the Church, and grounded in the *sensus fidei* that we share. We all have a role to play in discerning and living out God's call for his people.

B. Participation

Participation is based on the fact that all the faithful are qualified and are called to serve one another through the gifts they have each received from the Holy Spirit in baptism. In a synodal Church the whole community is called together to pray, listen, analyse, dialogue, discern and offer advice on making pastoral decisions which correspond as closely as possible to God's will.

C. Mission

Our mission is to witness to the love of God in the midst of the whole human family. This Synodal Process has a deeply missionary dimension to it. It is intended to enable the Church to better witness to the Gospel, especially with those who live on the spiritual, social, economic, political, geographical, and existential peripheries of our world.

4. WHO IS THE SYNOD FOR?

By convoking this Synod, Pope Francis is inviting all the baptised to participate in this Synodal Process that begins at the diocesan level.

The main subjects of this synodal experience are all the baptised because all the baptised are the subject of the *sensus fidelium*, the living voice of the People of God. At the same time, in order to participate fully in the act of discerning, it is important for the baptised to hear the voices of other people in their local context, including people who have left the practice of the faith, people of other faith traditions, people of no religious belief.

Special care should be taken to involve those persons who may risk being excluded: women, the handicapped, refugees, migrants, the elderly, people who live in poverty, Catholics who rarely or never practice their faith, etc.

5. HOW CAN I PARTICIPATE IN THE SYNOD?

Everybody can actively participate in the synodal journeying with his/her prayer. The Synodal Process is first and foremost a spiritual process. It is not a mechanical data-gathering exercise or a series of meetings and debates. To help people in praying and sharing their prayers, the www.prayforthesynod.va website has been implemented.

To be truly ecclesial and effective, the synodal path of listening and discernment should always seek to be communitarian and touch on the life of the community in a defined historical and geographical context according to the logic of an 'incarnated' faith: thus, we strongly advise against sending one's reflections and/or contributions directly and exclusively to the General Secretariat of the Synod of Bishops. All faithful must contact the Contact Person/Team of his/her diocese. People who live in dioceses that don't yet have synod plans shall address their requests, reflections or reports to the synodal team of the Episcopal Conference of reference.

(<https://www.synod.va/en/what-is-the-synod-21-23/about.html#?>)

SPOMINJAMO SE - RAFAEL pred 50 leti

VELIKA NOČ 1972 (RAFAEL, leto 7, številka 1, marec 1972) MISIJONSKA MOLITEV

"Jaz, ki sem obut, te molim s stotinami milijonov tistih, ki hodijo bosonogi po pesku, prahu in kamenju.

Jaz, ki nikoli nisem vedel, kaj pomeni pomanjkanje obleke, te prosim za vse svoje brate, ki se nimajo s čim pokriti.

Jaz, ki vsako jutro berem časopis in ki sem vrsto let prebil v šolskih klopeh, poklekem pred teboj z množico nepismenih.

Jaz, ki imam vedno pri roki zdravnika, te prosim s tistimi, ki ne vedo, kako bi se borili proti strašnim boleznim in umirajo v groznici.

Jaz, ki poznam tebe, Gospod, in čutim, kako me obdaja materinski plašč naše ljube Gospe, jaz, ki sem dedič dolge vrste krščanskih prednikov, se pomešam med množice tistih, ki te ne poznajo in ki bi ti služili z večjo ljubeznijo kot jaz, in te zanje prosim."

O. Charles (str. 9)

RAFAEL, leto 7, številka 2, junij 1972)

Dragi rojaki!

Zopet prihaja med vas "Rafael". To pot vam prinaša oznanilo o dveh prireditvah, katerih datume imate na posebnih oglasih na notranji strani prednjega ovitka. Ostala pojasnila in podrobnosti pa bom tu razložil.

Prva prireditev je MAJSKO SLAVJE, ki ga prireja cerkveni pevski zbor pod vodstvom g. Klakočerja v nedeljo, na praznik Svete Trojice, 28. maja 1972.

To je že drugič, da pevski zbor prireja piknik, katerega dobiček bo za cerkveni gradbeni fond v Merrylandsu. Prvi tak piknik je bil lani oktobra meseca za praznik cerkvenega zaščitnika sv. Rafaela. Kot znano, je prireditev takrat prinesla okrog tisoč dolarjev dobička. Pevci in njihove družine so takrat res zgledno organizirali celo prireditev, da je prinesla tako lep uspeh. Takoj takrat smo sklenili, da bomo še napravili tak ali podoben piknik.

To pot bo sv. maša že ob 11. uri dopoldan, da nam bo popoldne ostalo na razpolago več lepega sončnega vremena. Po maši bodo pevci zapeli litanije Matere Božje, ki so tako tesno povezane z našim, Mariji vdanim narodom. Tako bomo vsaj enkrat v letošnjem maju dostojno, javno počastili nebeško Mater Marijo (v tednu po Binkoštih, 24. maja, je tudi lep praznik Marije, Pomočnice Kristjanov).

Po cerkvenem opravilu sledi piknik. Kakšno obliko bo imel? Upam, da bo še bolj pester, kot oktobra. Za hrano bo poskrbljeno, tudi žejni ne boste.

V nedeljo, 28. maja, torej vsi v HORSLEY PARK. - Razume se, da je vsakdo, kdor ne pride dopoldne, ravnot tako dobrodošel v popoldanskih urah. - Povabite novodošle rojake s seboj, da bodo lažje našli pot v Horsley Park.

Dajmo pevcem priznanje za njihov trud, ko vsako nedeljo prepevajo pri službi božji in ure in ure žrtvujejo za pevske vaje. Poleg tega, pa so še na drug način pripravljene pomagati cerkvi, ko so že drugič priredili piknik v njen prid.

TELOVSKA PROCESIJA je drugo važno oznanilo. Sicer bi jo morali obravnavati na prvem mestu. Ker je pa majsko slavje časovno preje, sem se pri tem najpreje pomudil. Kot že omenjeno, je telovska procesija v nedeljo, 4. junija, na prostorih WESTMEAD BOYS HOME. Začetek je ob 2:30 popoldan. Ta zavod je prav pri Westmead postaji, blizu Parramatta Showgrounds. - Kdor ne ve za pot, naj pride najpozneje ob 1:45 v Merrylands. Tako bo lahko odšel tja s skupino avtomobilov.

Letos smo bili znova uradno naprošeni, da se te procesije udeležimo kot narodna skupina. To se pravi, da bomo tam v narodnih nošah in v čim večji skupini. ZATO NAJ SI VSAKDO REZERVIRA TA DAN ZA TO LEPO SLOVESNOST, KI BO LEPO IZPADLA LE TEDAJ, ČE BO DOSTI ROJAKOV IMELO SMISEL IN SKRB, DA SE JE UDELEŽE. TOREJ V NEDELJO, 4. JUNIJA, VSI V WESTMEAD!

Zopet pa naj bo poudarjeno, da ni namen procesije izkazovanje, ampak izpoved naše vere v Kristusovo dejansko in resnično pričujočnost v Svetem REŠNJEM TELESU.

Naša trdna vera v Najsvetejši Zakrament se kaže v tem, da se pogosto približamo obhajilni mizi, kjer naj bi hranili svoje duše za večno življenje. Kristus je dejal, "Ako ne boste jedli mesa Sina Človekovega in pili njegove krvi, ne boste imeli življenja v sebi" (Jn 6,53).

"Sveta maša je moč, ki ustvaja svetnike, ustvarja omiko, ustvarja krščansko umetnost."
(P. Dehon)

"Ni lepšega prizora pred božjimi očmi kot Najsvetejše v tabernaklju in otrok pri obhajilni mizi." (kardinal Faulhaber)

(str. 1-2)

SLUŽBE BOŽJE

SYDNEY

V Sydneyu so naslednje redne službe božje:

Merrylands - Veselovo: VSAKO NEDELJO ob 9.30 dopoldan.

Poleg tega je v Merrylandsu vsako soboto večerna maša ob pol osmih. Pri tej maši lahko opravite nedeljsko dolžnost za naslednji dan, če vam je neprikladno iti k maši v nedeljo.

Poleg tega je vsako prvo nedeljo v mesecu ob pol enajstih slovenska služba božja v St. John's Church, Croydon Park.

Vsako drugo nedeljo v mesecu pa pri Sv. Patriku, Sydney, ob pol enajsti uri.

Sveto spoved lahko opravite v zgoraj omenjenih krajih pol ure pred službo božjo.

Poleg omenjenih nedelj, je v Merrylandsu slovenska sveta maša tudi na nekatere druge dneve, NA VSE ZAPOVEDANE PRAZNIKE (ki padejo na delavnik), ob pol osmi uri zvečer.

Ravno tako je vsak prvi petek v mesecu večerna maša ob pol osmih, po njej pa pobožnost v čast Presv. Srcu Jezusovemu. Na prve sobote v mesecu pa je po maši kratka molitev za blagor domovine, ter prošnja za proglasitev blaženim naših ol-tarnih kandidatov Slomška in Baraga.

Poleg tega tudi na nekatere nezapovedane praznike, ki pa so pomembni za nas. Datumi teh sv. maš so sprti objavljeni v listu "MISLI".

WOLLONGONG

Pri vas je slovenska služba božja vsako drugo nedeljo v mesecu v St. Francis' Home for the Aged, Corrimal St., v bloku med Campbell & Gipps Sts., Wollongong. Čas je ob 5. uri popoldan.

(str. 3)

NEWCASTLE

Rojaki iz Newcastla in okolice imajo priliko za slovensko službo božjo vselej na peto nedeljo, kadar jo mesec ima. To je trikrat ali štirikrat na leto in tudi po enkrat v bližini velike noči in božiča. Služba božja je v cerkvi Srca Jezusovega, Hunter St., Hamilton. Čas je ob 6 pm.

CANBERRA

Rojaki v Canberri imajo slovensko službo božjo vsako tretjo nedeljo v mesecu ob 6. uri zvečer. Cerkev, kjer je naša služba božja, je blizu Slovenskega Doma "Triglav", cerkev sv. Petra in Pavla, Garran, A. C. T.

RAZNO

Par besed o napredku v Merrylandsu. Pretekli weekend je bilo končano polaganje parketnega poda v cerkvi (razen v razredu). V ponedeljek bodo pod zgladili in ga namazali s ščitnim lakom; nato ga bomo povosčili. - Med tem časom je Mr Stan Young s pomočjo svojega delavca in naših rojakov prostovoljcev uredil vrt ob strani cerkve na Warwick Rd. Položili so novo travo. Isto je treba urediti tudi na desni cerkvenega pročelja in pred sestrsko hišo. V delu je tudi relief sv. Rafaela, tabernakelj in zvoniki. Zvoniki so v izdelavi pri Impact Inter. (g. Dušan Lajovic) v Smithfieldu.

(str. 6)

Slika na str. 4: Gornja slika kaže našo nedovršeno cerkev v Veselovem. Spodnja slika nudi pogled nanjo s stranske ceste. Ne sprašujmo se, kdaj bo dovršena, ampak poprimimo z vsemi močmi.

p. Valerijan Jenko OFM (1972)

SPOMINI P. LOVRENCA ANŽELA (1975)

P. LAVRENCIJ ANŽEL je odpotoval v Avstralijo 9. julija 1975. Na letališču Brnik se je od njega poslovila večja skupina sobratov frančiškanov in prijateljev, ki so mu zaželeli veliko Božjega blagoslova in uspeha.

V našem Rafaelu objavljamo njegov potopis in prve vtise, ki jih je napisal za Poročila, glasilo naše Slovenske frančiškanske province sv. Križa.

“V Frankfurtu sem imel osem ur časa do odhoda, zato sem si ogledoval živ-žav v letalski zgradbi in letala, ki so neprestano vzletala in pristajala. Malo čez 8. uro zvečer sem bil že v velikem “707”, ki ima prostora za 400 potnikov. Na letalu so nas lepo sprejeli; vstopilo nas je šest, ostali potniki so se namreč pripeljali iz Amsterdama. Sedež sem dobil pri oknu. Leteli smo preko Ljubljane, ki se je kopala v morju luči. Kmalu o večerji smo bili že v Bejrutu. Tu nisem izstopil, pač pa sem kar iz letala opazoval plesočo množico luči na letališču. Ko smo pot nadaljevali, so nam predvajali film, a sem vseeno kmalu zaspal. Na moji uri je bila 2 zjutraj, ko smo pristali v Dubaju, kar prej ni bilo v programu. Sonce je bilo že precej visoko. Mestece je obmorsko pristanišče na koncu Arabskega polotoka sredi puščave. Ima čudovito letališko zgradbo, vso zgrajeno iz kamna. Naslednji hip smo že 13.000 m pod seboj zagledali rdečo indijsko prst, prepredeno z velikimi blatnimi rekami. Do Bangkoka se je dan že nagnil, čeprav je moja ura kazala šele 12 opoldne. Tu smo doživeli pravo nevihto in smo morali čakati več kot uro na ponoven vzlet. Sredi noči smo pristali v Singapuru. Pred nami je bila le še pot preko Avstralije v Sydney. Ko je napočilo drugo jutro, smo se kopali nad oblaki v čudovitih mavričnih barvah sonca, mimo nas pa so neprestano švigala letala kot velike kovinske mavrične zvezde. Pristali smo, ko je moja ura kazala četrtek ob 23h, avstralska pa petek ob 8h zjutraj. Po kratkem pregledu listin, sem ob tekočem traku čakal na svojo prtljago, ki je prispela prav zadnja. Zunaj pa so me čakali moj šef - p. Valerijan, p. Hugo, sr. Marija in tukajšnja Slovenka s svojim sinom. Po uri vožnje smo se pripeljali do mojega novega doma v Sydneyu. Tukaj me je čakala majhna in prijetna sobica, povezana s cerkvijo, ki je prav tako zelo prikupna.

Prvo nedeljo so me presenetili s šopkom nageljnov in rožmarina, ki tu še bolj bujno raste kot v Novi Gorici, a navadno le pri slovenskih hišah. Podarili so mi tudi čudovit kelih iz dvakrat žgane gline z zlato kupo, pateno in vrčke, prav tako vse iz žgane gline.

Nedelja je tu res nekaj domačega. K maši pridejo Slovenci od blizu in daleč. Imamo tudi veliko ministrantov, ki med seboj govorijo angleško, slovensko pa tudi razumejo. P. Valerijan ima tu zares veliko dela. K njemu prihajajo po najrazličnejše nasvete, obiskuje bolnike in to velikokrat zelo daleč. Večkrat ga kličejo tudi za rabsodnika pri sporih, kar pa je neprijetna stvar. Če je pa slučajno v sobi, pa kar naprej drdra telefon ali pa on na pisalni stroj. Je zelo preprost in občudovanja vreden, dober.

Sredi vsakega poletja, tu preganjamo zimo. Dnevi pa so vseeno lepi kakor doma v topli jeseni. Le zjutraj je hladno. Nič čudnega pa se jim tu ne zdi, da cveto magnolije, kamelije in drugo

cvetje. Na ulici srečaš ljudi, ki so oblečeni v zimske plašče in kožuhe, hkrati pa ljudi, ki hodijo bosi in v sami srajci.

Prejšnji četrtek sva si s p. Valerijanom ogledala čudovito novo opero, ki se kot ogromna bela školjka dviga nad morjem. V tej školjki je kar šest dvoran: najlepša med njimi pa je koncertna, ki sprejme 2800, opera pa kar 4.000 obiskovalcev. Zares čudovito!

Iz Melbourn pa piše takole:

“Zdaj sem več kot 900 km bolj na jugu v Melbournu, kjer nadomeščam p. Stanka. Tu je že občutno bolj mrzlo kot v Sydneyu.

Sprašuješ me po Avstralcih. to so sicer vsi priseljenci, vendar se stara generacija obnaša precej angleško. Na zunanost veliko ne dajo, ne pri sebi, ne pri imetju. Ne prenesejo pa, če si neobrit, razen, če nosiš brado. Z imetjem so hitro zadovoljni (so pa tujci toliko bolj grabežljivi). Ljubijo svobodo in jo zato tudi puščajo drugim. Zanimivo je tudi to, da tu nimamo nobenih izkaznic in tudi prijavljeni nismo. Državljanji se morajo prijaviti samo zaradi volitev. Ta svoboda se pozna tudi v verskem življenju. Menda ni vere, ki bi tu ne imela svetišča. Večje cerkve in zavodi imajo tudi svoje šole. Največ je anglikancev in katoličanov, najdejo pa se poleg vseh ostalih tudi prostozidarji, in tudi ti imajo nekakšna svoja svetišča. Otroci so sicer po svem svetu enaki, a tu so zanimivi tudi zaradi različnih (včasih zelo posrečenih) uniform, ki jih različne šole različno zahtevajo, tudi državne.

In še to: Liturgija je lepa in dovolj prožna. Berila bero mladinci in pojo psalme ob spremljavi električnih orgel in kitar. Drugače pa poje mešani zbor. Tudi darove prinesejo mladinci, ministranti pa sveče za evangelij in podobno. Po maši je mladinska vaja, popoldne pa mladinske plesne vaje. Tu je p. Stanku uspelo mladino že zelo dobro razgibati - v Sydneyu nas pa to še čaka!”

Poleg bratskih pozdravov p. Lovrenca je pripisal nekaj besed p. Valerijan:

“Hvala vsem! Zdaj smo p. Lovrenca le pričakali. Želim vam veliko uspehov! Še nas se kaj spomnite v molitvi, mi se bomo pa vas, in tako bomo skupno povezani v stremljenju za istim ciljem. Pozdravlja vse vdani p. Valerijan!”

(Iz pisma p. Lavrencija, Poročila SFPSK 29 (1975)126-128.)

Drugič se je p. Lovrenc oglašil pred Božičem 1975:

“Dragi bratje!

Tu, daleč v Avstraliji, so božični prazniki še posebno doživetje. Sedaj sonce najmočneje priprava, ker smo z decembrom stopili v poletni čas, ko toplomer pokaže po navadi preko 30 stopinj Celzija. Težko si je predstavljati božični čas, ki ima svoj čar zaradi snega in mraza ter dolgih noči, ki božično pričakovanje še olepšajo. Avstralija je v tem pravo nasprotje. Božjemu otroku ne more do živega zunanji mraz, le človeška srca so včasih zanj mrzla kakor drugje po svetu.

Ljudje, ki so že dolgo zdoma in so tu doživeli spominskih dni Jezusovega rojstva, se v spominih vedno radi vračajo domov, kjer jim je Božič sredi družine in doma pomenil največ. Še zdaj se ne morejo povsem sprijazniti z okoljem in časom, ki tu spremljajo praznike. Meni, ki bom tu doživljal Božič prvič, bo še drugače. Pa vseeno se na praznike pripravljamo z enako vneto, kakor doma v Sloveniji; tudi tukaj je prisotna resničnost Kristusovega rojstva. Avstralska mesta so že od sredine novembra praznično okrašena, trgovine in ulice se kopljejo v pisanih lučeh in okraskih. Zanimivo je tudi to, da je vse to posneto več ali manj po evropskem času. V izložbah so zasnežene smreke, ledene sveče in celo dedki mrazi. Povsod pa so veliki napisi, ki

že od daleč voščijo vesel Božič in srečo v Novem letu.

V pripravah na Božič nam dela ne manjka. Več je spovedovanja in to na različnih krajih; kjer imajo ljudje do našega centra predaleč, jim dajemo možnost za spoved v bližnji cerkvi. Potrebno bo obiskati veliko družin, zlasti bolnike. S p. Valerijanom pripravljava tudi slovensko radijsko oddajo, ki je na sporedu vsak četrti dan; tu in tam nam dajo možnost tudi za versko oddajo. Božična bo ravno zvečer pred Božičem, naslednje jutro pa jo bomo ponovili. Polnočnico bomo pripravili v veliki dvorani, ki smo jo najeli v ta namen. Cerkev je namreč za take praznike premajhna. Na sam božični praznik pa bomo imeli doma tri maše, popoldne pa se bova podala še vsak na svojo stran: v Wollongong in Newcastle, da še tamkajšnji Slovenci doživijo globlje božični praznik. Za Canberro in Brisbane pa bo poskrbel g. Mikula, ki je spet med nami in nam pomaga.

Nič manj dela pa ni v melbournškem centru. P. Stanko bo pred praznikom obiskal še Tasmanijo, verjetno kar z letalom (pa ne s svojim). V Melbournu pripravljajo posebno doživetje polnočnice. Na dvorišču pred hišo stoji velika lurška votlina, kjer napravijo jaslice. Množica ljudi pa najde dovolj prostora na velikem dvorišču. Prijetno je tudi to, da ni blizu nobene glavne ceste. Pod jasnim nebom in v miru je doživetje polnočnice gotovo nekaj posebnega.

P. Philip (Inocenc Feryan, op.) se mora v Adelaidi po svoje znajti. Sam je, svoje cerkve še nimajo. Hišna kapelica je pač premajhna. Tudi tam bo verjetno polnočnica na dvorišču pod milim nebom. Če jim bo uspelo na dvorišču dokončati lurško votlino, jim bo gotovo dobro služila.

Vsi bratje, ki delajo v Avstraliji med Slovenci, vam voščimo praznike Gospodovega rojstva z željo, da bi ob tem, ko druge osrečujete in jim odkrivате božjo dobroto, bili tudi sami srečni. V Novo leto pa skupaj z nami in vsemi ljudmi, ki so dobre volje, stopite pogumno in z zaupanjem v Kristusovo prisotnost!

8. dec. 1975

p. Lavrencij Anžel OFM

(Iz pisma p. Lavrencija, Poročila SFPSK 29 (1975)180-181.)

Materinski dan, 9.5.1976. Na desni pater Lovrencij. Otroke je pripravila sestra Mirjam

LANSKI ZLATOMAŠNIK P. TOMAŽ MENART

P. TOMAŽ MENART, naš bivši predstojnik in voditelj slovenskega misijona in cerkve sv. Rafaela od leta 1994 do 1996, je lansko leto obhajal ZLATOMAŠNI JUBILEJ - 50 LET DUHOVNIŠKE SLUŽBE. Čeprav je bil med nami kratek čas, ohranja hvaležne spomine na nas, rojake. Zlato mašo je daroval 27. junija 2021 v Ljubljani na Viču, kjer je bil dolga leta kaplan. Za revijo Marija, ki jo izdajajo na Brezjah, je pripravil zapis, ki ga objavljamo tudi tukaj v našem Rafaelu. P. Tomaž deluje na Brezjah od leta 2013.

Rojen sem bil 2. decembra 1940 v Šentvidu (nad Ljubljano, op.), v takratni mežnariji. Ko se je bližal čas poroda, so otroke poslali k sosedom in poklicali babico. Ko sem prišel na svet, so otroke poklicali nazaj in babica je rekla: "Glejte, otroci, kaj vam je prinesel sv. Miklavž!" Oče in mama sta razmišljala, kako naj mi bo ime, oče je predlagal Nikolaj, mama pa je rekla, naj bo Andrej in tako sem dobil ime Andrej. Na praznik Marije Brezmadežne so me krstili v župnijski cerkvi svetega Vida.

Leta 1941 se je pri nas pričela druga svetovna vojna, za moje starše so nastopili težki časi. Čez štiri leta se je rodil naslednji član družine, dali so mu ime Janez. Od tu dalje še sega moj spomin. Ko je bil moj brat Janez star kakšna dva meseca, so se sredi dneva oglasile sirene in smo tekli v zaklonišče. To je bilo poleti, bili smo pod nemško okupacijo. Na sosedovem vrtu so se začasno naselili nemški vojaki, otroci smo tja hodili, ker je iz velikega kotla tako dišalo. Tudi nam so veliko dali, samo posodo smo morali prinesiti s seboj. To je bil segedin golaž, ki mu še danes rečemo soldaška menaža.

Osnovno šolo sem obiskoval v Šentvidu. Prvo sveto obhajilo smo imeli maja 1948, v nedeljo, po prvi sveti maši, ki je bila ob 6. uri. Takrat od polnoči naprej nismo jedli, ker si moral biti tešč. Po maši so nas peljali na zajtrk v gostilno "Pri Jagru", kjer so nam postregli veliko žemljo, mleko, marmelado, za tisti čas je bila to prava pojedina. Naslednje leto sem prejel zakrament svete birme, birmal nas je takratni škof Anton Vovk.

Po končani osnovni šoli sem šel v gimnazijo, kjer sem končal dva razreda. Potem sem se moral odločiti za kakšen poklic. Mama je predlagala, da bi šel na Reko k salezijancem v gimnazijo, a sem ji dejal, da na Hrvaško pa ne grem. Oče je predlagal, da bi se šel učiti za ključavničarja, zato sva stopila k mojstru, ki me je bil pripravljen vzeti v uk. Tako sem pričel vajeniško dobo. Vsako jutro sem se s kolesom peljal na Celovško cesto, kjer je bila delavnica. Obiskoval sem tudi vajeniško šolo, ki je bila na Viču.

Novembra 1957 sem izgubil očeta, ki je umrl v prometni nesreči. Čez dva dni je bil pogreb, na lep jesenski sončni dan. Veliko ljudi je prišlo k pogrebu, saj so očeta poznali kot šentviškega mežnarja in krojača. Potem sva službo mežnarja opravljala midva s starejšim bratom Francetom.

Ko sem opravil pomočniški izpit, sem pričel razmišljati o duhovniškem poklicu. Vleklo me je k frančiškankom, kamor sem večkrat zahajal. 27. aprila 1959 sem vstopil v frančiškanski red kot kandidat. Po končanem vojaškem roku v Makedoniji sem se 1. marca 1966 vrnil domov in šel v noviciat v Novo mesto, sredi poletja pa se je noviciat preselil na Kapelo v Novi Gorici. Tam sem napravil prve zaobljube in se vrnil v Ljubljano, kjer sem se vpisal na Teološko fakulteto. V marcu 1970 sem naredil slovesne zaobljube, istega leta sem na praznik Janeza Krstnika v škofijski kapeli prejel diakonsko posvečenje. Leta 1971 pa sem na praznik apostolov Petra in Pavla prejel mašniško posvečenje. Na dan posvečenja je bilo toliko kandidatov za posvečenje, da je zmanjkalo mašnih plaščev, v stolnici so jih takrat imeli 30, zato smo redovniki prinesli svoje plašče.

Ko sem se s posvečenja vračal v samostan, so me kleriki presenetili s tem, da so hodnik od vstopa v samostan okrasili s cvetjem. Zvečer je bil sprejem v rojstni župniji v Šentvidu.

Za novo mašo so ves teden čistili cerkev, jo krasili, da je bila za mašo pripravljena kot najlepša nevesta. Dan pred novo mašo sem prispel domov, naslednji dan po

osmi uri je bilo slovo od doma. Na pragu hiše je imela mama poslovljni govor, nato pa me je pokrižala in mi zaželela blagoslov na duhovniški poti. Mašno slavje je trajalo od 9. do 12. ure. Po tem smo se odpravili v gostilno na Rožnik, na novomašno kosilo. Bilo je povabljenih 70 gostov.

V šestem letniku Teološke fakultete sem hodil na Vič poučevat verouk. Moje prvo duhovniško mesto se je začelo v Kamniku, naslednje leto sem bil premeščen v Dobovo, ker smo prevzeli sosednjo faro Kapele. Na vizitaciji, ki poteka vsakih šest let, sva se z vizitatorjem pogovarjala, če me premestijo kam drugam, in tako sem šel na Vič za kaplana, a naslednje leto me je čakal nov izziv, poslali so me k Novi Štifti na Dolenjskem. Šel sem težko, a moraš ubogati. Ko sem prišel, sta bila tam dva brata neduhovnika. V hlevu je bilo pet prašičev, štiri krave, nekaj rac in veliko perutnine. A bili smo brez gospodinje, zato sem mamu nagovoril, da je prišla gospodinjiti. Bilo ji je všeč in ostala je toliko časa, dokler sem bil v tem samostanu. Leta 1979 sem bil premeščen v Ljubljano v Šiško za kaplana, odtod leta 1985 v Kamnik. Po štirih letih pa sem se ponovno znašel na Viču. Po nekaj letih so ponovno iskali nekoga, ki bi šel v Avstralijo in za šalo sem izjavil, da bi šel jaz. To se je tudi zgodilo, odšel sem v Sydney, k patru Valerijanu. Po padcu z lestve sem se vrnil v Slovenijo, z Viča sem odšel v samostan pri Tromostovju in potem spet nazaj na Vič. Tam sem ostal polnih 16 let. Potem me je doletela nova premestitev na Brezje, kjer sem še sedaj.

Duhovniški poklic je dar, je Božja ponudba, ki počasi zori. Kdaj začutiš ta klic, je težko reči. Najprej je odvisno od ozračja v družini, kaj staršem pomeni vera, kako iz vere živimo. Mene so starši vedno učili, da naj bi šli za rojstni in godovni dan k spovedi in sveti maši, če je le mogoče. Pomembni so tudi zgledi drugih, župnika, kateheta...

Biti veren je Božji dar in ta dar je potrebno ohranjati z molitvijo. Življenje z Bogom prinaša notranji mir, grešno življenje pa notranji nemir. V stari knjigi sem prebral zanimivo spodbudo: v jasnem in sočnem dnevu vidiš stopnice proti nebu, na koncu je Bog, ki ga ne vidiš, ker je predaleč. Stopaš po teh stopnicah, a ti spodsrsne zaradi grešnosti in padeš malo nazaj, se pobereš in greš naprej, naprej in spet padeš in zdrsneš malo nazaj. Se pobereš in greš dalje. Na koncu pa piše, če vedno vstal in šel naprej, boš prišel v Božji objem. Takšno je življenje, padanje in vstajanje, vedno vstani in pojdi naprej, da padeš v Božji objem.

P. TOMAŽ MENART OFM, zlatomašnik 2021

(prim. P. Tomaž Menart, zlatomašnik, v: Marija 4/2021, 60-62)

NEPOZABNE POLNOČNICE

V dobrih starih "cajti", ko smo pri Sv. Rafaelu imeli veliko krstov in porok (danes pa imamo pogrebov največ), se spominjam božične polnočnice.

Takrat, ko še nismo imeli svoje dvorane na dvorišču cerkve sv. Rafaela, smo najeli za Božič dvorano v Auburnu, leta 1973 ali 1974, in k polnočnici je takrat prišlo okoli 800 naših rojakov.

S. Mirjam Horvat je pripravila malo, štiriletno Vanesso Stare, da bo nesla Jezuščka v jaslice. Punčka je v spremstvu p. Valerijana, ministrantov in s. Mirjam - kar korajšno stopala proti odru, kjer so bile postavljene jaslice.

A ko je v prvi vrsti videla svojo mamico Anico Stare, je Vanessa stekla k njej in dala Jezuščka v mamino varno naročje.

Tako je Jezušček tisti sveti večer našel svoje ležišče v naših slovenskih jaslicah in v naših srcih... Solza mi še danes sili v oči, ko se spominjam te polnočnice. Ko sem glasno začela peti Sveta noč, blažena noč, pesmi kar nisem mogla dokončati zaradi zagrenjenosti, ker sem bila v Avstraliji šele kratek čas in v svoji notranjosti tako zelo razbolela zaradi domotožja.

DRUGA POLNOČNICA: V polni naši dvorani smo na odru pripravili žive jaslice in je naša mlada mamica Olga Gomboc - Konda kakor Mati Marija držala v naročju svojo prvorojenko Veroniko. Veronika je bila kasneje več let ministrantka v naši cerkvi. - Dvorano smo leta 2018 poimenovali po našem + p. Valerijanu Jenku in naslednje leto blagoslovili njegov doprnski kip.

IN TRETJI SPOMIN na svoj Božič 2020-2021-2022: veliko veselje, da v svoji starosti še lahko malo pomagam pri postavljanju jaslic.

DANICA PETRIČ

PREJEM ZAKRAMENTOV SV. KRST:

LYDIA GRLJ, hči očeta Leona in matere Mirne, r. Ismail. Rojena 6. 5. 2021, krščena 7. 5. 2022 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

CHLOE OSTRIC, hči očeta Tima in matere Yasmine, r. Walsh. Rojena 16.11.2021, krščena 11.9.2022 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu.

NAŠI POKOJNI

RUDI VARGA

R. 30.10.1930 Dolenjci v Prekmurju
U. 7.8.1999. Pokopan je na pokopališču Lone Cemetery, Southport, QLD.

FRANCES GLOGOVŠEK

R. 24.2.1936
U. 29.3.2021 Nepean Hospital, Penrith, NSW. Pogrebni obred 16.4.2021 v krematoriju Pinegrove - severna kapela - North Chapel. Nato je bila pokojnica upepeljena.

LUBOMYRA - LUBA ROBAR

R. 13.12.1947 Korbah, Nemčija
U. 21.1.2022 Mt. Druitt, NSW. Sv. maša v župnijski cerkvi sv. Družine v Mt. Druittu. Pokopana je na pokopališču Pinegrove v Memorial Parku.

MILKA HRVATIN, r. FABEC

R. 23.8.1927 Zabiče, ŽU Ilirska Bistrica
U. 29.3.2022 Aldersgate Nursing Home, Lilyfield, NSW. Sv. maša 11.4.2022 v kapeli Mother of Mercy v Rookwoodu. Pokopana je na tamkajšnjem slovenskem pokopališču sv. Rafaela.

ANICA MARIJA CUDERMAN, r. MOLAN

R. 3.2.1939 Rošpoh pri Mariboru, ŽU Kamnica
U. 10.4.2022 Mt. Mee, QLD. Sv. maša 21.4.2022 v cerkvi Matere Božje v Woodfordu, QLD. Pokopana je na pokopališču Mt. Mee.

ALOJZ GOMINŠEK

R. 16. 7. 1934 Celje
U. 14. 4. 2022 Winston Hills (najden mrtev). Cerkevni pogrebni obred 5.5.2022 v kapeli vernih duš - All Souls Chapel na pokopališču Rookwood. Nato je bil pokojnik upepeljen. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

DOMINIK SIMONČIČ

R. 23.1.1933 Križe pri Brestanici
U. 17.4.2022 Lightning Ridge, NSW, in tam pokopan.

MARIJA ROGINA, r. ŠVEB

R. 27.1.1934 Učakovci, ŽU Vinica
U. 1.5.2022 Blacktown Hospital, NSW. Sv. maša 25.5.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

LEOPOLD MATELIČ

R. 27.9.1926 Livške Ravne, ŽU Kobarid
U. 5.5.2022 Westmead Hospital, NSW. Sv. maša 17.5.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MILKA MARUŠIČ, r. VITEZ

R. 25.8.1930 Kopriva na Krasu
U. 11.5.2022 Gold Coast, QLD. Pogrebni obred v kapeli pogrebnega zavoda Somerville Funerals. Nato je bila pokojnica upepeljena. Pokopana je na pokopališču

Allambi Gardens, Nerang, QLD.

JELKA PIRC, r. SEVŠEK

R. 24.7.1951 Maribor
U. 21.5.2022 Campbelltown Hospital, NSW. Sv. maša 1.6.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bila pokojnica upepeljena v Leppingtonu.

CVETKA KLAUŽAR, r. ERZETIČ

R. 19.3.1932 Kožbana
U. 7.6.2022 Bankstown Hospital, NSW. Pogrebni obred 16.6.2022 v kapeli Srca Jezusovega v Rookwoodu, pokopana je na starem slovenskem pokopališču.

IRENA FLISAR, r. ŠARKAN

R. 12.9.1931 Gornji Petrovci
U. 14.6.2022 Lakemba Masonic Village, Lakemba, NSW. Pogrebni obred 22.6.2022 v Euro Funeral Chapel, Roselands, NSW. Nato je bila pokojnica upepeljena.

FRANC TEHOVNIK

R. 5.11.1935 Rakovnik, ŽU Sora pri Medvodah
U. 1.7.2022 Kanahooka, NSW. Sv. maša 8.7.2022 v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju - Wollongongu. Pokopan je na pokopališču Lakeside - Kanahooka.

JOŽE KOŽELJ

R. 13.10.1932 Bled
U. 26.7.2022 Southport Hospital, QLD. Sv. maša 4.8.2022 v cerkvi sv. Družine, Runaway Bay, QLD. Pokopan je na pokopališču Lone Cemetery v Southportu.

HELENA RISA, r. KOZIC

R. 14.9.1936 Lendava
U. 18.8.2022 Canberra, ACT. Sv. maša v cerkvi Rožnovenske Matere Božje v Watsonu, ACT 30.8.1922. Pokopana je na pokopališču Gungahlin.

ANICA VITEŽNIK, r. OGRIZEK

R. 7.3.1937 Matenja vas
U. 18.8.2022 Jesmond Aged Care, Strathfield, NSW. Sv. maša v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Nato je bila pokojnica upepeljena. Pokopana je bila na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu 4.11.2022.

ANDREJ HERIČ

R. 21.5.1972 Slovenj Gradec
U. 28.8.2022 Canberra, ACT. Pogrebni obred 6.9.2022, nato je bil upepeljen. Pokopan bo v Slovenj Gradcu.

AURORA MARCHI BORDON

R. 21.1.1940 Trst
U. 31.8.1922 Brisbane.

NINA BEZGOVŠEK

R. 18.9.1928 La Plata, Argentina
U. 29.8.2022 Perth.

MARIJA GUTEJ, roj. ŠPENKO

R. 7. 4. 1932 Koseze pri Mostah
U. 2. 9. 2022 Perth.

DANIJEL SURINA

R. 26. 9. 1926 Šapjane (Hrvaška)
U. 7. 9. 2022 Perth.

IVAN KNAFELC

R. 20.2.1934 Koritnice, ŽU Knežak
U. 10.9.2022 Mona Park, QLD. Sv. maša 21.9.2022 v cerkvi sv. Jožefa, Clare. Pokopan je na pokopališču Ayr.

JANEZ - JOHN MARUŠKO

R. 7.11.1930 Maribor
U. 20.9.2022 Lithgow, NSW. Pokopan 26.9.2022 na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

— — — — —

ANGELA SVENŠEK, r. HORVAT

R. 16.12.1936 Trnje, ŽU Črenšovci
U. 19.9.2022 Hospic, Newcastle, NSW.
Od nje so se poslovili 27.9.2022 v ožjem družinskem krogu, nato je bila upepeljena.

HELENA ŽITKO, r. BEDIČ

R. 14.10.1923 Budinci, ŽU Markovci
U. 20.9.2022 Blacktown, NSW. Pogrebni obred 10.10.2022 v kapeli na pokopališču Pinegrove in pokop na pokopališču.

MARY CERAR

R. ? (94 let)
U. 29.9.2022 Brisbane, QLD.

JOŽE MODRIJANČIČ

R. 1.3.1937 Sedlo pri Breginju
U. 6.10.2022 Merrylands, NSW. Sv. maša 13.10.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

JULIAN JOŽE ANDRIJAŠIČ

R. 12.3.1937 Črni Kal, ŽU Predloka
U. 10.10.2022 Rockhampton, QLD. Pogrebni obred 19.10.2022 v Rockhampton Crematorium - East Chapel. Nato je bil pokojnik upepeljen.

EMIL ZADRAVEC

R. 2.4.1970 Sydney, NSW.
U. 14.10.2022 Granville, NSW. Sv. maša 27.10.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

MAKS ROBAR

R. 4.9.1938 Visole pri Slovenski Bistrici
U. 17.10.2022 Nepean Hospital, Penrith. Cerkevni pogrebni obred 28.10.2022 v Pinegrove Memorial Parku - North Chapel. Nato je bil pokojnik upepeljen.

— — — — —

VINKO DAJNKO

R. 8.12.1932 Sedlašek pri Ptuj, ŽU Sveta Trojica v Halozah - Podlehnik
U. 20.10.2022 Royal Prince Alfred Hospital, Camperdown. Sv. maša 3.11.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je v kripti na katoliškem pokopališču v Rookwoodu, blizu slovenskega pokopališča sv. Rafaela.

SLAVA - SLAVKA GORIŠEK, r. OČKO

R. 12.2.1929 Šmarje pri Jelšah
U. 25.10.2022 Carino Care, Rockdale, NSW. Pogrebni obred 8.11.2022 v kapeli pogrebnega zavoda Olsens Farewells, North Bexley, NSW. Nato je bila pokojnica upepeljena.

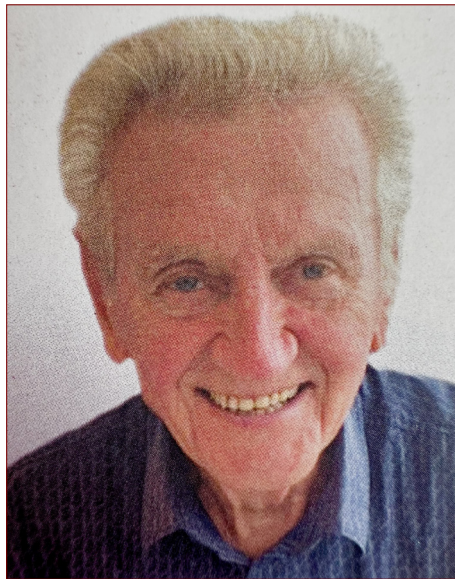
STANKO SANDALIČ

R. 22.2.1936 Lukoran na Ugljanu, Hrvaška
U. 12.11.2022 Westmead Hospital. Sv. maša 23.11.2022 v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu. Pokopan je na hrvaškem pokopališču sv. Nikole Tavelića v Rookwoodu.

— — — — —

+ JOŽE MODRIJANČIČ (1937-2022)

V četrtek, 6. oktobra 2022, je v Merrylandsu na svojem domu umrl Jože Modrijančič. Rodil se je 1. marca 1937 na Sedlu pri Breginju. Starša sta mu še majhnemu umrla, mama na porodu, oče naslednje leto po kratki bolezni, zato je za Jožeta in sestro Marijo skrbel nono Anton Kosmačin. Jože se je hvaležno spominjal vseh domačih in naročal sv. maše maše zanje. Še kasneje, v zrelih letih ni nikoli potožil svoje bolečine, temveč je vedno zaupal Gospodu in raje spodbujal nas vse. – Leta 1961 sta se poročila z Marijo Baloh iz Borjane in po petih letih prišla v Avstralijo, kjer se jima je rodila hči Jožica. Jože je še eden od naših rojakov, ki so dejavno sodelovali, gradili živo slovensko občestvo in našo cerkev sv. Rafaela v Sydneyu – Merrylandsu. Vsa leta je pridno pomagal pri raznih delih v naši cerkvi in okrog, tudi njegova družina, nikoli jim ni bilo treba dvakrat reči, in smo jim iz srca hvaležni.

Jože je bil dolga leta cerkveni pevec v mešanem zboru, pel je še v zboru Rožmarin pod Južnim soncem in v vsaki veseli družbi. Bil je igralec v naši Igralski družini Merrylands.

Po poklicu je bil strojnik, delal je v različnih tovarnah, največ v tovarni hladilnikov in boilerjev. Dan je začel jutranjim sprehodom ali s kolesarjenjem in v Božjem imenu. Vsak Gospodov dan je slavil Boga pri naši sveti maši, z veseljem smo pokramljali ob pecivu in kavi v naši dvorani in kakšno veselo razdrli. Jože nas je vedno pričakal veder in z značilnim nasmehom, s tistim upanjem, da Bog obrne v dobro, ko si najmanj mislimo. Le zadnja dva meseca ni šlo več... Neko nedeljo je na koru potožil, da se slabo počuti, in kakor je živel tiho in skrito, tako smo presenečeni opazili, da ga ni med nami. Na domu je prejel zakramente, pred naslednjim prvim petkom pa ga je Gospod poklical v zgodnjih jutranjih urah.

V četrtek, 13. oktobra 2022, smo obhajali zanj sv. mašo v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu in ga v velikem številu pospremili na novi slovenski del pokopališča sv. Rafaela v Rookwoodu. Jožetu sta v slovo spregovorili hči Jožica in v imenu našega cerkvenega pevskega zbora in naše molitvene skupine Srca Jezusovega Olga Konda. - Jože, hvala Vam za vse in prosite za nas pri Bogu!

p. Darko Žnidaršič OFM

Jožko Kragelj:
OD POSTAJE DO POSTAJE - 20.
(samozaložba, Gorica 1998)

ODMEVI NA KNJIGO "MOJE CELICE"

22. julija 1990 mi je pisal hrvaški odvetnik **dr. Lav Žnidarčič**, ki je bil na dopustu na Jezerskem:

Jezersko, 22. Srpnja 1990.

"Velečasni gospodine, obračam Vam se iako sam Vam posve nepoznat. Živim u Zagrebu, a ovdje u Jezerskom sam na odmoru. Dolazim ovdje već preko deset godina. Vašu mi je adresu dao ovdašnji župnik g. Ciril Lazar, koji Vas dobro poznaje.

Odlučio sam Vam pisati, nakon što sam pročitao Vašu najnoviju knjigu 'Moje celice', Najprije Vam zahvaljujem na svjedočanstvu vjere, na opisu Vaših patnja i na sliku, koju ste novim generacijama ostavili, da znadu s kim imamo posla već preko 45 godina.

Vaša je knjiga puna dobrih opservacija. I ja sam u samicama 'socijalističkom humanizma' proveo preko 2 godine, pa znam, kako to izgleda. Ono što sam ja proživio, je bilo kratko (kako Vi dobro promjećujete moglo se izdržati 'na kibli') prema onome što ste vi podnijeli i što su podnijeli i drugi. Mnogi bi svećenici bili dužni ostaviti svoje 'uspomene', jer je izvan sumnje, da je svaki slučaj za sebe.

Po zanimanju sam pravnik (bio sam do pred umirovljenjem i odvjetnik), od Vas sam stariji jednu godinu (1918), ali nikada nisam bio sudjen, nisam ni došao do suda. Jednom prilikom su me (bez suda) poslali u Staru Gradišku, gdje sam bio preko godinu dana u 'specijalnoj izolaciji' i još k tome u samici. No, sve je to ništa prema Vašoj sudbini i prema sudbini onih, koji su bili žrtve (ne 'jednoumlja', nego 'bezumlja') komunizma.

Vi ste iz kraja, odakle je i moj otac. Moj je otac rođen u Gorici, ali mu je obitelj porijeklom iz Kostanjevice, koja mislim da spada u župu Marijino Celje, a Vi ste i tamo službovali. U Kostanjevici živi jedan moj daljnji rođak Žnidarčič, koji ima sina zaposlenog u tvornici Anhovo. Pred više godina sam ga i posjetio. Ne znam da li je još živ. Imao je i brata u Mostaru (oficir), koji je nedavno umro. Ne znam, kakovi su vjernici?

Nismo više mladi (čitao sam i Vaš članak u "Družini" od 3. junija o. g. i vidim Vašu fotografiju) pa ne znam da li ćemo se kada susresti u životu. Rado bi ponovno navratio u rodni kraj mog oca. Bože zdravlja.

Posebno me se dojmio susret sa sucem Sartori. Značajno je, da je kazao da mu to bili 'viharni časi' ... upravo nevjerojatno: oni sudska ubojstva i zločine nazivaju 'viharni časi' i 'pogreške'... Predpostavljam da je taj Sartori bio IB-ovac, kada je radio kao pravnik u tovarni...

Želim Vam svako dobro i srdačno Vas pozdravljam uz molbu da se mene i mojih potreba sjetite u Vaš Memento u Kristu odani

Lav Žnidarčič

P. S. Zdenko ROTER - da li je to "kasniji" stručnjak za Katoličku Crkvu i predsjednik (bez) Vjerske komisije? Hvala. -

(Op. Pozneje sva se srečala na Jezerskem in se o marsičem pogovorila.)

*** ** *

Primarij **dr. Jože Felc** mi je iz Idrije poslal tole pisemce dne 25.7.1990:
"Spoštovani in dragi Jožko, sedaj, ko sem Tvojo knjigo odložil - pred tem sem bral zapiske v Družini, se Ti oglašam s hvaležnostjo za iskreno izpoved, ki pa ni samo to. Pisanje ima svojo sporočilno poanto v na-dgradnji, ki je pot k očiščenju, ki bralca, ne da bi hotel ali želel, nevede postavi na to traso in ga pripelje do katarze: ta je nabita s transcendenco. Ko sem bral Tvojo knjigo in ko sem jo potem odložil, sem se počutil, kot da bi razvezoval preozko obučeno, s katerim sem prehodil dolgo pot in so noge vse ožuljene in volhke; toda pred sabo imam lavor s slano vodo, kamor sem stopil in použil zlahtnost očiščenja in v hipu pozabil vso trpkost in bolečine, ki so jih prizadejali nogam preozki čevlji in predolga pot.

Prisrčno Te pozdravlja

Jože"

*** ** *

Iz Kranja mi je 3. septembra 1990 **Jože Pintar** poslal tole pismo:

"Spoštovani gospod Kragelj!

Tudi v imenu mojih mnogih sorodnikov in znancev se Vam za knjigo 'Moje celice' najlepše zahvaljujem.

Težko smo pričakovali podlistek v družinskem listu Družina. Zdaj smo prebrali še knjigo. Občudujemo Vašo strpnost in optimizem. Prav to nam v našem življenju, ki ni tako kruto in krivično, kot je bilo Vaše, veliko pomaga.

Še velikokrat jo homo morali vzeti v roke.

Lep pozdrav."

Jože Pintar

*** ** *

Iz Ljubljane se je 21.9.1990 oglasila **Maruša Černic** s temle pismom:

"Velecenjeni gospod Kragelj!"

Pravkar sem prebrala Vašo knjigo. Že, ko sem jo po odlomkih brala v Družini, sem se name-nila, da se Vam oglasim.

Vaša Golgota mi je še toliko bližja, ker je bila vsa moja mladost polna ponižanj in čakanj pred zapori.

Moj pokojni oče mr. ph. Stanko Hočevar (1895-1982) je bil namreč v zaporu (ali, kot je on večkrat dejal, na 'univerzi življenja' od 6.5.1945 do 29.11.1953).

Iz opisov postaj Vašega križevega pota, kot tudi iz oseb, ki jih omenjate (g. Lenič, dr. Sirc, Čoro Škodlar etc.) sklepam, da sta se kdaj srečala. Če je temu tako in če utegnete, bi bila vesela, če mu morete to sporočiti.

Sedaj, ko sem že v pokoju in počasi delam obračune, bi rada za svoje otroke zapisala tudi spomine na mojega ljubljenega očeta.

Hvala Vam za 'Moje celice', kljub temu, da tako Vaša kot druga podobna literatura in kot sprava v Bogu sicer prinaša zadoščenje, po drugi strani pa odpira stare rane, ki še vedno neizmerno bole.

Iskreno Vas pozdravljam."

Maruša Černic

Tudi iz Kanade je prišel glas. Dne 18. decembra 1990 mi je pisal g. **Peter Urbanc**:
 “Cenjeni gospod Kragelj,
 z velikim zanimanjem sem prebral Vašo knjigo ‘Moje celice’. Knjiga me je tako prevzela, da Vam moram pisati in javiti, kako veliko in dobro delo ste napravili.
 Še posebej sem analiziral Vaša srečanja z bivšimi preganjalci. Bal sem se, da jih boste odpravili z ‘no, ja, ni bilo prav, no, Bog te živi.’
 Največ škodujejo spravi namreč razni filozofi, kulturniki, ki hočejo grozote preteklost pozabiti ali jih odpraviti, češ, obe strani sta krivi. Popuščanje pri načelu, da se mora oznaniti vsa resnica in da mora biti podan obračun za silno zlo povzročeno, je krivo današnje zmešnjave doma...
 Hvala za knjigo in lep pozdrav,”

vdani Urbanc

*** ** *

Novinarka **Ljerka Bizilj**, ki je napisala knjigo o Cerkv (Cerkev v policijskih arhivih, op. p. D. Ž.), je na “Moje celice” odgovorila:
 “Moje celice’ so seveda ‘prava knjiga’ in izjemno pretresljiva, napisana z literarno roko. Moja je le poskus knjige... Vseeno Vam jo pošljem, ko bo izšla.
 Hvala in pozdravljeni.”

Ljerka Bizilj

Ljubljana, 23.4.1991

*** ** *

Mnenja, ki so jih po izidu knjige in med podlistkom izrazili nekateri duhovniki in laiki:
Msgr. Zdravko Reven, duhovnik: “Ali veš, da to bere najmanj sto tisoč ljudi?”
Lojze Šinkovec, župnik v Šturjah (od 1987 do 1993, op. p. D. Ž.): “V Domu za ostarele župljane berejo Moje celice za šmarnično berilo. Bere jim fizioterapevtka.”
Boris Čibej, župnik v Budanjah: “Berem in dostikrat mi pridejo solze v oči. Ljudje zelo radi berejo.”
Ivan Maslo, župnik v Sežani: “Odkar to izhaja, ne ostane noben izvod Družine.”
Rado Šonc, župnik v Medani: “Jožko, vsak teden mislim nate, ko berem Moje celice.”
Janko Krkoč, župnik v Podgrajah: “Nikoli nisem bral nobenega podlistka, to pa berem.”
Anton Gleščič, župnik v Izoli: “Lepo pišeš. Kratke stavke imaš. Moja mama komaj čaka Družino.”
P. Matej Papež OFM, gvardijan, Sveta Gora (od 1989 do 1995, op. p. D. Ž.): “Dobro je, da pride vse to na dan. Naša p. Marijan in p. Urban nista hotela nikoli nič povedati.”
Msgr. Marijan Živic, župnik v Bazovici: “Nisem vedel, da si doživljal tako hude stvari.”
Mirko Žerjav, duhovnik, salezijanec: “Jožko, ti si heroj. Vsi se pogovarjamo o tebi.”
Laiki
Ing. Jože Strgar: “Najprej preberem Moje celice. Pri nas se skoraj skregamo, kdo bo prvi prebral.”
Dr. Drago Štoka, Trst: “Berem, komaj čakam, kdaj pride Družina.”
Boris Pahor, pisatelj: “Berem, prav je, da pride na dan!”

Prof. Marija Kacin: “Počasi berem, pretresljivo, me zlomi!”
Prof. Vinko Beličič: “Čakam knjigo, da bom po vrsti prebral.”
Dr. Anton Kunstelj, zdravnik: “Pri nas beremo z zanimanjem.”
Marko Vuk, Miren: “Pretresel me je opis tiste poti iz Tolmina do železniške postaje.”
Uslužbenka v pekarni v Ajdovščini: “Kadarkoli pridem sem, mislim na Vaše skorjice kruha.”
Neznana gospa v Ajdovščini: “Če berem zvečer, ne morem spati, je preveč hudo.”
Gospa iz Ljubljane: “Veliko solz ste izzvali s tem pisanjem.”

*** ** *

Gospa **Joža Kobal** mi je 6.5.1992 med drugim napisala:
 “Brala sem v Družini Moje celice - Vaše celice!” Moj Bog, koliko hudega, bridkega ste doživeli že prav na začetku svoje duhovniške poti... Hvala Vam za to ganljivo pripoved in osebno izpoved. To zmorejo samo ljudje z živo vero in velikim pogumom. To ste Vi. Moje spoštovanje do vas se je ob tem še poglobilo.”

(N. d., 167-172.)

Miklavž tudi letos ni pozabil na nas, obiskal nas je v nedeljo, 4.12. Tudi mi ne pozabimo nanj, otroci in odrasli. Pridružimo se spet in osrečimo v adventnih in božičnih dneh še goga!

ADVENT IN BOŽIČ 2022

SYDNEY - MERRYLANDS - SV. RAFAEL

BOŽIČ: GOSPODOVO ROJSTVO: SV. MAŠI OPOLNOČI (12.00 AM - MIDNIGHT SOLEMN HOLY MASS) IN OB 9.30 DOPOLDNE (9.30 AM).

PONEDELJEK, 26.12.: SV. ŠTEFAN: SV. MAŠA ob 9.30 dopoldne. V dvorani ŠTEFANOVANJE.

Na Silvestrovo, v soboto, 31.12., sta sv. maši ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. NOVO LETO, 1.1.: BOŽJA MATI MARIJA: SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE. Pri sv. maši zapojemo zahvalno pesem za leto Gospodovo 2022.

V LETU GOSPODOVEM 2023 PRAZNUJEMO 50-LETNICO BLAGOSLOVA NAŠE CERKVE SV. RAFAELA. OBLETNICA JE 14.1. - SLOVESNO SV. MAŠO BOMO OBHAJALI V NEDELJO, 5.2.2023, KO BO MED NAMI NAŠ PROVINCIAL P. MARJAN ČUDEN O. F. M. IZ LJUBLJANE.

WOLLONGONG - FIGTREE - CERKEV VSEH SVETIH

NEDELJA, 24.12.: SVETI VEČER: ZGODNJA BOŽIČNA POLNOČNICA ob 8.00 zvečer.

NOVO LETO, 1.1.: BOŽJA MATI MARIJA: SV. MAŠA ob 5.00 popoldne. Po sv. maši zapojemo zahvalno pesem za leto Gospodovo 2022.

Sv. maša je vsako 2. nedeljo v mesecu ob 5.00 popoldne, v zimskem času ob 4.00 popoldne (od aprila do vključno septembra).

OPOZORILO: Na cvetno nedeljo, 2.4., bo sv. maša ob 4.00 popoldne (zimski čas!). Na veliko noč, 9.4., pa ob 12.00 opoldne.

CANBERRA - GARRAN - SV. PETER IN PAVEL

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer, od maja do vključno avgusta ob 5.00 popoldne, septembra pa spet ob 6.00 zvečer.

NA BOŽIČ, 25.12.2022, BO SV. MAŠA OB 6.00 ZVEČER. - Sv. maša je tudi v nedeljo prej, 18.12.2022, ob 6.00 zvečer.

GOLD COAST, QLD

NEDELJA, 22.1.: SV. MAŠA v KLUBU LIPA, ASHMORE, ob 11.00 dopoldne.

Druge sv. maše bodo tam predvidoma v maju in avgustu, ali po dogovoru.

V MARIAN VALLEY: Romarski maši sta v soboto, 9.9., ob obletnici kapelice Marije Pomagaj, v glavnem svetišču, in v soboto, 18.11., v naši kapelici Marije Pomagaj.

NEWCASTLE, NSW

V NEWCASTLU nimamo več slovenskih maš. Pač pa ste slovenski rojaki lepo povabljeni na praznovanje sv. Jožefa v Tighes Hill (17 Bryant Street), kjer bo slovesna praznična sv. maša skupaj s hrvaškimi verniki v soboto, 18.3.2023, ob 11.00 dopoldne, v cerkvi Marijinega brezmadežnega Srca. Sv. mašo bom vodil p. Darko.

ŠTEFANOVANJE,

v ponedeljek, 26.12.2022, v našem Merrylandsu:

SV. MAŠA OB 9.30 DOPOLDNE.

Po sv. maši kulturni program, zapeli bomo obe himni in se srečali v dvorani.

Gospodinjam se priporočamo za pecivo in potice.

Kosila letos ne bo, vesela družba pa ne bo manjkala.
Pridružite se nam še Vi,

da bo z Vami in z nami lepše! - LEPO VABLJENI!

Blaženi papež Janez Pavel I.

V kraju Canale D'Agordo na severu Italije, kjer se je 17. oktobra 1912 rodil msgr. Albino Luciani - papež Janez Pavel I., so v septembru predstavili program in različne pobude v pripravi na njegovo beatifikacijo 4. septembra letos na Trgu sv. Petra v Vatikanu.

Canale D'Agordo je med drugim 10. septembra obiskala Candela Giarda, mlada Argentinka, ki je leta 2011 čudežno ozdravela na priprošnje blaženega, poroča Radio Vatikan. Poleg tega so v mestecu pripravili razstavo odlitkov križanega Kristusa italijanskega kiparja Augusta Murerja in številne koncerte.

Danes 22-letna Candela Giarda je 22. julija 2011 skoraj umrla zaradi težke oblike encefalopatije. Candela Giarda ali »Cande«, kot jo kličejo domači in prijatelji, je letos septembra prvič zapustila svojo domovino. Skupaj z materjo Roxano Sousa in duhovnikom Joséjem Dabustijem so se udeležili beatifikacije v Vatikanu. Pater José vodi župnijo v bližini bolnišnice, kjer se je Cande zdravila, in on je bil tisti, ki je predlagal, naj molijo k Janezu Pavlu I. za njeno ozdravljenje. Argentinski romarji so iz Vatikana za nekaj dni odpotovali v Canale d'Agordo v Dolomitih, kjer se je pred 110 leti rodil Albino Luciani, poznejši papež Janez Pavel I.

Po besedah Lorisa Serafinija, direktorja Muzeja Albino Luciani, so si argentinski gostje ogledali čudovite gore in rojstno hišo Janeza Pavla I., muzej in cerkev sv. Janeza Krstnika, kjer je poznejši »papež nasmeha«, ki je vodil Cerkev le 33 dni, prejel zakramente. Mlada študentka veterine, ki ima v mestu Paranà, 500 kilometrov severno od Buenos Airesa, trgovino z medom, se je 10. septembra zvečer srečala s tamkajšnjo župnijsko skupnostjo v cerkvi sv. Janeza Krstnika. Njihova pričevanja so pospremili z glasbo, program glasbe je pripravila Oda Hochscheid. Naslednji dan so na osrednjem trgu v kraju Canale d'Agordo obhajali sveto mašo, ki so se je udeležili škofje Treh Benečij, predvsem iz škofij, kjer je deloval novi blaženi: Belluno, Vittorio Veneto in Benetke.

V rojstnem kraju Janeza Pavla I. od leta 1979 dalje vsako poletje organizirajo prireditev z naslovom »Srečanje s papežem Lucianijem«. 6. avgusta so predvajali dokumentarni film Roberta Soramaèja z naslovom »Albino Luciani: čudež z Dolomitov« z glasbenimi premori pianistke Silvie Tessari, 22. avgusta pa predstavili zgodovinsko knjižnico, ki jo je Albino Luciani preuredil, ko je bil še bogoslovec v Canale d'Agordo. Katalogizirali so jo s pomočjo Vatikanske fundacije Janeza Pavla I.

Oltar v cerkvi v Canale d'Agordo, na katerem so upodobljeni glavni dogodki iz življenja Albina Lucianija, povezuje Janeza Pavla I. in njegovega naslednika Janeza Pavla II.

Obiskovalci so si lahko ogledali kratke filme in se udeležili glasbenih dogodkov, med njimi koncertov 23. julija in 23. avgusta. Prvi koncert je bil lirično-sakralni z naslovom »Za papeža«, na njem so nastopili udeleženci mednarodnega mojstrskega tečaja, ki ga bosta vodila Adelisa Tabiadon in Loris Peverada.

Drugi koncert z naslovom »Ekloga o oltarju, posvečenem bl. Janezu Pavlu I.« je 23. avgusta izvedel Attilio Campesato. Oltar, na katerem so upodobljeni glavni dogodki iz življenja papeža Janeza Pavla I., je blagoslovil njegov naslednik 26. avgusta 1979 med svojim prvim uradnim obiskom v Italiji. Oba Janeza Pavla torej povezuje prav ta oltar v cerkvi v Canale d'Agordo.

Predstavitel lika blaženega Lucianija

17. avgusta so v gledališču Navalge di Moena v Trentinu priredili srečanje z naslovom »Predstavitel lika blaženega Lucianija«, na katerem sta med drugimi sodelovala tudi postulator postopka za njegovo beatifikacijo, kardinal Beniamino Stella, in uredniški direktor Dikasterija za komunikacijo, Andrea Tornielli.

(Prim. <https://www.druzina.si/clanek/mlada-cande-je-ozdravela-na-priprosnjo-janeza-pavla-i>)

NOVOMAŠNIK GEORGES B. TADOURIAN

"To je dan, ki ga je naredil Gospod" (Ps 118,24) - Na Gospodov dan, 28.8., smo po naši sv. maši ob 9.30 sprejeli novomašnika g. Georgesa Tadouriana in njegovo ženo Moni iz sosednje melkitske župnije sv. Elija, zapeli našo slovensko pesem "Novomašnik, bod' pozdravljen" in mu izročili šopek v slovenskih barvah.

Novomašnik nam je podelil novomašni blagoslov, srečali smo se v dvorani, le čas je bil zelo kratek, saj je ob 11.00 že daroval svojo novo mašo za svoje župnijsko občestvo, ki začasno gostuje v naši cerkvi, ker gradijo novo. Po sv. maši smo v dvorani razrezali torto.

Novomašnik g. Georges Basilious Tadourian, 59, je Libanonec, melkitski - grškokatoliški duhovnik, poročen, z ženo imata štiri otroke. Z našim Sv. Rafaelom v Merrylandsu je povezan več kot 30 let. Ko je prišel v Avstralijo, je iskal okrog, kje je kakšna cerkev, in našel prav našo slovensko cerkev sv. Rafaela. Kmalu nato je bila ustanovljena melkitska župnija sv. Elija v Guildfordu, 1 km od nas, imeli so staro angleško cerkvico, ki je bila premajhna, dotrajana, pred šestimi leti so jo podrli in sedaj gradijo novo. Takrat je spet prišel k našemu Sv. Rafaelu kot diakon in po 12 letih te službe je na vigilijo Marijinega vnebovzvetja prejel mašniško posvečenje, ki mu ga je podelil njihov škof msgr. Robert Rabbat v cerkvi sv. Janeza Evangelista v Greenacre-u. "To je posebna Božja Previdnost, da sem spet pri Sv. Rafaelu," nam je dejal. Tudi eden od njegovih sinov je Rafael.

Upamo in želimo, da bomo lahko kdaj povabili novomašnika še v naše občestvo in doživeli vzhodno liturgijo. Tudi sam sem kdaj povabil novomašnika za naša slavja (veliki teden, telovo), pred tremi leti je bil diakon na moji srebrni maši.

p. Darko Žnidaršič OFM

Dobra volja naj velja!

FANT IN DEKLE sta se srečala po dolgem času. Punca je imela izpite in izpit za avto in seveda jo je najprej vprašal, če je naredila vozniški izpit.

“Ne, padla sem.”

“Padla? Kaj si pa delala?”

“Tam pred krožiščem (roundabout) je bil znak s številko 30...”

“In si prekoračila?”

“Ne, tridesetkrat sem šla po krožišču in sem padla.”

“Nemogoče! Pa se ja nisi zmotila, ko si štela?”

SV. FRANČIŠEK SALEŠKI je bil škof v Ženevi in je hotel kalvince pridobiti nazaj za katoliško vero. Nekoč ga je neki pastor vprašal:

“Kaj bi naredili, če bi vam kdo primazal klofuto?”

Škof je odgovoril: “Vem, kaj moram storiti, ne vem pa, če bi to res naredil.”

ŽUPNIK SREČA JAKA in ga vpraša:

“Povej mi, Jaka, kdaj se boš odpovedal žganju?”

“O, gospod župnik, veste, jaz pijem le zato, da pozabim svojo nesrečo!”

“Kakšno nesrečo?”

“To, da sem pijanec!”

(Mohorjev koledar 1909, 99)

DRAGO JE PADEL v Bohinjsko jezero, a ni znal plavati. Znanec ga vidi in ga reši.

Policist vpraša reševalca: “Ali je ta gospod vaš prijatelj?”

“Ne, ni moj prijatelj, toda dolžan mi je 50 evrov!”

V ŽUPNIJO JE PRIŠEL NOVI ŽUPNIK. Po slovesnem sprejemu, umestitvi, srečanju z verniki prvo nedeljo ves navdušen pripoveduje županu:

„Ljudje so tukaj res zelo dobri! Kako sem vesel, da jih je toliko prišlo k sprejemu; to je znamenje, da še spoštujejo svojega dušnega pastirja.”

Župan pa pravi: „Oh, to še vse ni nič, ko so zadnjič bili tukaj komedijanti z medvedom, ki je plesal, tedaj bi šele bili videli, koliko je bilo ljudstva!”

ZDRAVNIK PRIDE na dom k pacientu.

“Gospod Cerar! Za Božjo voljo, kaj pa delate! Jaz sem Vam dovolil le eno steklenico vina na teden, tukaj pa imate tri!”

“Veste, gospod doktor, jaz sem vprašal druga dva zdravnika in oba sta mi dovolila vsak teden eno steklenico!”

UČITELJ VPRAŠA UČENCA pri spoznavanju narave:

“Janko, ali veš povedati, odkod prihajajo nevihte?”

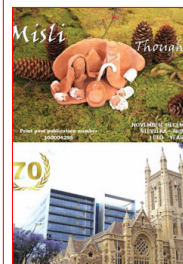
Janko molči, ne ve, medtem pa dvigne roko Jernej in se oglasi:

“Jaz vem, gospod učitelj!”

“No, povej!”

“Veste, začnejo se pri naši babici! Ona pravi, da jo že več dni pred nevihto trga po vseh udih!”

REVIJE, KI JIH TOPLO PRIPOROČAMO ZA BRANJE

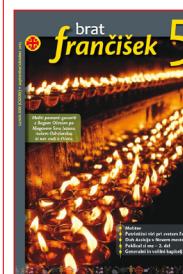
MISLI, izhajajo že 71. leto. List je ogledalo slovenskega življa v Avstraliji. Celoletna naročnina je \$60. **Naslov:** MISLI, P.O. Box 197, Kew VIC. 3101; ☎ (03) 9853 7787; **e-mail:** slomission.misli@gmail.com <http://glasslovenije.com.au>

DRUŽINA, ki je na razpolago v cerkveni veži, prihaja po letalski pošti. Cena izvoda je \$ 4.

Naslov: »Družina«, Krevov trg 1, p.p.95, 1001 Ljubljana, Slovenia;

☎ 0011 386 1 360 2830;

<http://www.druzina.si>

BRAT FRANČIŠEK, je glasilo Frančiškovega svetnega reda v Sloveniji (FSR). Revija izhaja šestkrat letno. Letna naročnina je \$35. **Naslov:** Prešernov trg 4, 1000 Ljubljana, ☎ 0011 386 1 242 9300, **faximile** 0011 386 1 2429 313

SLOVENSKA DIPLOMATSKA PREDSTAVNIŠTVA

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE V CANBERRI:

Veleposlanik: gospod MARKO HAM

Odpravnik poslov: **g. DAVOR DEVČIČ**

(02)6290 0000, **faximile** (02)6290 0619.

Poštne pošiljke: Embassy of Republic of Slovenia, 26 Akame Circuit, O' Malley, ACT 2606.

<http://canberra.veleposlanistvo.si>

E-mail: sloembassy.canberra@gov.si

KONZULAT REPUBLIKE SLOVENIJE NSW

Častni konzul: g. Anthony Tomažin

Vice častni konzul: g. Mark Stariha

Level 1, 4 Railway Parade, Burwood, NSW 2134

T: +61 2 97154701, F: +61 2 97154801

slovenian.consulate.nsw@gmail.com

0409 074 760

Pomoč bolnikom in umirajočim

SPREMEMBA NASLOVA

Če se preselite na drugi naslov, Vas prosimo, da nam takoj sporočite vaš novi naslov.

Prav tako sporočite spremembo telefonske številke, e-maila in drugo.

BOŽIČ 2022

*Nocoj se sklonilo nebo
do zemlje je v vroči ljubavi,
sladak ji prinaša pozdrav:
“Mir dobrim ljudem po nižavi!”
Oton Župančič*

**RADOST IN MIR BOŽIČNE
SVETE NOČI, VESELJA, KI
GA PRINAŠA ODREŠENIK,
VAM ŽELIMO**

P. DARKO IN ROJAKI!

Lanska zlatomašnika (2021)

P. Tomaž Menart, zlata maša v Ljubljani na Viču, 27.6.2021.

Zlatomašnik Lojze Rajk in nečakinja Polonca - s. Serafina, klarisa v Nazarjah.